

*Preek in de vorm van een brief van 28 oktober 2018
voorgelezen in een doopdienst in De Morgenster in Papendrecht
door ds. Piet van Die*

EEN LIEDJE VOOR ONDERWEG

Als een kind op de arm van zijn moeder,
als een kind is mijn ziel in mij. (Psalm 131,2)

Lieve [naam dopelingen],

Deze brief komt van de dominee die je gedoopt heeft. Ik heb hem je ouders meegegeven. De brief werd voorgelezen in de kerkdienst waarin je gedoopt werd en meegegeven in een koffertje voor onderweg. Ik hoop dat je het koffertje ergens op je weg door het leven openmaakt en dit leest.

Waarom deze brief? Omdat we (en 'we' zijn: de mensen van De Morgenster en alle vrienden en familieleden van je papa en mama) – omdat we jou die zondag ook een liedje voor onderweg meegaven. Het is een heel oud liedje. Misschien wel 3000 jaar oud. Het is dus een liedje dat al lang meegaat en mee kán – hopelijk ook op jouw levensreis.

Vanaf nu (28 oktober 2018) ga je opgroeien. Je gaat je weg vinden in het leven. Eerst zullen je ouders je wegwijs maken in het leven. Maar langzaam maar zeker gaan ze je loslaten. Je leert op eigen benen staan. Je gaat uitvinden wie je bent en wat je wilt worden en welke richting je met je leven op wil. Want het leven is een reis, een ontdekkingstocht.

Er gaat dus veel veranderen. En dat blijft. Dat is leuk en dat is spannend. Maar soms ook weleens een opgave. Want in het leven moet er ook veel. Je moet je leren houden aan de regels. Je moet naar school. Je moet een diploma halen. Je moet meedraaien in het gemiddelde tempo van de maatschappij. En dat zal misschien in jouw tijd nog hoger liggen dan in de onze.

Maar we hopen dat je op je weg door het leven ook rustpunten zult hebben. Plekken waar je jezelf kunt zijn. Waar je thuis kunt zijn. Dat is nu bij je ouders.

Daar ben je veilig. Je wordt gekoesterd. Er wordt voor je gezorgd. Maar hopelijk zul je later ook andere mensen vinden bij wie je thuis kunt zijn. Familieleden, collega's, vrienden met wie je van hart het hart kunt spreken, een geliefde met wie je het leven kunt delen. Die rustpunten heb je nodig om te kunnen groeien in het leven. Zoals je nu rust en stilte nodig hebt om te gaan worden wie je bent.

Zo is het leven een reis. En daar gaat het liedje voor onderweg ook over. 'Een pelgrimsreis' staat er boven. Er zijn heel wat van die pelgrimsliederen in de Bijbel. Want het leven is ook een reis naar God. Na een hopelijk lang leven zul je – net als alle andere mensen – thuiskomen bij God. Bij Hem kom je vandaan. Bij Hem komt het leven ook weer uit.

Nu wil ik het daar niet over hebben. Nee, ik wil het hebben over iets anders in dat liedje voor onderweg. Want ik zei net dat ik hoop dat je thuis mag zijn bij je ouders, bij vrienden en collega's, bij mensen die je tegen zult komen op je reis door het leven. Maar er is nog iemand bij wie je thuis mag zijn. En die iemand ben je zelf.

Dat klinkt gek misschien: thuis zijn bij jezelf. Maar daar gaat dat liedje voor onderweg over. Het is geschreven door iemand die weet dat zoiets bestaat: thuis zijn bij jezelf. Hij weet van een geheimenis dat in elk mens is gelegd. Hij noemt dat geheim 'de ziel'. Die ziel kun je niet beetpakken of aanwijzen. Daar is het nu juist een geheim, een mysterie voor. Maar ze is er wel. En net zoals met elk geheim moet je het koesteren en ervoor zorgen.

De maker van dat lied gebruikt voor je ziel het beeld van wie je nu, op het moment dat ik dit schrijf, bent: een klein kind. Je was nog helemaal afhankelijk. Je lag met verwondering en ontvankelijkheid te kijken naar de wereld. Misschien was je ziel toen wel het meest zichtbaar. Maar hij is er nog steeds – ook als jij dit leest. Je meest diepste ik.

Zorg er goed voor, zegt het lied. Zorg ervoor zoals papa en mama jou koesterden toen je klein was. Durf het geheim dat je meekreeg in het leven, het geheim dat jij zelf bent, durf het te omarmen. Niet op een egoïstische manier alsof dat

geheim jouw bezit is. Want het is niemands bezit. Ook jij zult het nooit bezitten, zoals jouw ouders jou nooit hebben kunnen bezitten. Een geheim kun je alleen ontvangen, koesteren en ervoor zorgen.

Zie je diepste zelf als een gave, een geschenk. Ook jij komt uit de Bron van al het goede. Wees dus goed voor jezelf. Koester het geheim dat je meekreeg. Dan kun je telkens even thuiskomen bij jezelf als je dat nodig hebt op je pelgrimsreis door het leven. Je doet zo nieuwe krachten op. En: je ontdekt ook iets van de Gever van dat geheim – de Gever die ook jouw leven omvat.

Wij zijn blij met je komst. En wij wensen je toe dat jij later ook blij zult zijn dat je er bent. Dat je met hart en ziel zult leven! Tot God ons thuisbrengt.

Hier dan dat liedje voor in je koffer voor onderweg:

Een pelgrimslied van David.
HEER, niet trots is mijn hart,
niet hoogmoedig mijn blik,
ik zoek niet wat te groot is
voor mij en te hoog gegrepen.
Nee, ik ben stil geworden,
ik heb mijn ziel tot rust gebracht.
Als een kind op de arm van zijn moeder,
als een kind is mijn ziel in mij.
Israël, hoop op de HEER,
van nu tot in eeuwigheid.